

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Nu synes jeg, at den der 200 pct.s udbygning, som fru Charlotte Dyremose nævner, i virkeligheden siger mere om, hvad der var før, end hvad der er nu, for der har ikke været ret meget før. Så kan man selvfølgelig også sige, at så har erfaringerne ikke været så store endda. Men Østrigmodellen har været kendt i en række år. Folketinget har diskuteret det her tidligere, bl.a. efter forslag fra Kristendemokraterne, så det er jo ikke sådan, at vi ikke har nogen erfaring herhjemme eller for den sags skyld internationalt på det område.

Jeg mener sagtens, at man kunne have gået hurtigere frem uden at forcere en udvikling, uden at gå på kompromis med den faglige kvalitet, som vi selvfølgelig også ønsker på det her område. I hvert fald kunne man jo nå videre end blot til at henvise voldsudøvere til et forsorgshjem, som der ligesom blev lagt op til fra ministerens side. Det mener jeg sådan set er et lousy tilbud, som overhovedet ikke lever op til intentionerne i selve lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan da kun dele hr. Jann Sjursens glæde over, at vi så ikke har den tidligere regering, som åbenbart ikke fik taget hul på det her, men at vi heldigvis nu har en regering og en socialminister, der tager tingene seriøst og alvorligt.

Hr. Jann Sjursen talte også om det her med kortlægningen, og det er jo netop noget af det, som den første handlingsplan fra denne regering tog fat på, nemlig at få kortlagt, hvad årsagen til volden er, hvor mange af de her børn der egentlig er, hvad det er for en baggrund, de her børn har. Derfor er vi jo faktisk i gang med et ganske konstruktivt arbejde, som den nye handlingsplan fra socialministeren forhåbentlig også vil følge op.

Der må jeg jo så bare dele hr. Jann Sjursens glæde over, at vi nu endelig har fået taget fat på problemstillingen, dog med det lille men, at jeg gerne vil sikre mig, at vi med denne trods alt 200 pct.s udbygning også sikrer, at der er det faglige personale til at varetage denne her udbygning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes somme tider alt for meget havner i, at nu skal vi kortlægge og undersøge endnu mere.

Selvfølgelig skal vi også i Folketinget vide, hvad det er, vi gør. Men jeg synes, at lige præcis på det her område er det lidt at undervurdere den viden og den erfaringsopsamling, som en række organisationer har, når det angår vold i hjemmet.

Det er desværre ikke noget nyt fænomen. Det er alt for gammelt, og vi ved faktisk kun alt for godt, hvor galt det står til. Det er derfor, jeg er kritisk over for, at heller ikke denne her regering, vil jeg så sige, med rettidig omhu har sørget for at lægge et tilbud sådan til rette, at man rent faktisk kunne imødekomme de behov, der er.

På det helt banale plan må jeg jo sige, at regeringen med sit lovforslag fra sidste folketings-samling næsten har lagt op til lovgivning mod bedre vidende. Man har f.eks. ikke villet give de fornødne ressourcer til socialrådgivernes indsats på forvaltningerne rundtomkring i kommunerne. Det kan jo ikke være et spørgsmål om, hvorvidt de nu findes eller ej. Det gør man jo i alle andre tilfælde, hvor der bliver lovgivet, og hvor det rent faktisk kræver en ekstra indsats fra kommunal side eller i denne her aktuelle problemstilling af socialrådgiverne.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg er helt sikker på, at intentionerne med det her forslag er gode, og at man ønsker, at så mange voldelige mænd som overhovedet muligt får en anden holdning til tilværelsen.

Men når det nu igen er baseret på frivillighed og det viser sig, at der faktisk kun er måske 10 pct., 20 pct. af de voldelige mænd, der vil deltage, hvor stor en effekt kan forslaget så egentlig få, hvis det blev gennemført, som der står her?

Den tvungne behandling, som andre lande siger skal gennemføres, er det noget, Kristendemokraterne går ind for?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes, at det skridt, som det er beskrevet i vores beslutningsforslag – jeg tror også, det var fru Line Barfod, der redegjorde for det tidligere i sit ordførerindlæg, og det tror jeg i øvrigt også jeg hørte ministeren nævne i sin besvarelse af beslutningsforslaget – at man kunne tage, er i forbindelse med domsafsigelsen at give den pågældende en betinget dom, hvor vilkåret kan være, at han tager imod behandling.